

JARO ANEB SEBEVYLEPÁ OVĀ•NĀ•

Pondělí, 14 květen 2018

Jaro svájdá - Á¾eny k mnohem nežestem. Každá rok se opakuje stejná scénářová výzva známech odstánech. Popatouha po Á•ervené rty, lodičkách na tenkém podpatku a novém spodním prádle. Lodičky mívají už z dálky vodu postupněho rozkladu obratič můžou ubohá pártežné pártyecházejí. Bolest je prostě silná jíž - nežádoucí.

Chodí-m

do prodejen obuvi, prohlíží-m si je jako exotický ptactvo a zkouší-m tenisky, ve kterých mám ovájem hřejivu jako slon, takže letos zástanu asi bez bot.

Áæervenou

rtěnu už mám asi taky za sebou. Zařila jsem do Sephory, kde vás ochotná zmalují- Á•mkoli. Slečna mi tedy pečlivě nanesla tekutou, dlouhodlouhá-cí, matnou, plnou krycí Á•ervenou rtěnu a na měj vydávájení obličeji reagovala tak, že Á¾e Á•ekla, že si musím zvyknout, a aby si já - nechájm a jdu s ná ven. Ven? Jako na svátole a mezi lidí??! S možnostídem na hubu?

Cítila jsem se znásilněná a chtěla jsem to sundat. Zkoušela jsem to na zájchodu směrem tekutinám měsíčním. Jedinej výsledek byl, že jsem zjistila, jak chutná tekutina měsíční dlo. Hnusná. Ta vás zástala bez známek poříkovaná. Doprdele. Co do toho dělávaj? Balakrýl? Jako smutná klaun jsem tedy s kapesní Á•ekem pártemed pusou dojela o patro ná-Á¾e, kde jsem v jiné parfumerii v slzách prosila jinou slečnu, aby mě toho proboha zbavila.

Padla na to párka balení- odličovacího oleje a dvacet minut Á•asu. Nakonec mi musela těm olejem odlíčit skoro celou obličeji, protože ta vás se asi nájak rozmnožuje třímení, neb postupně expandovala až k oboře. Pak máte zasa dohromady, dostala jsem bonbony a doporučení, aby si kupovala jahodovou Labelo.

Za

zlatou hřeb sebevylepájovacího odpoledne ale povídala návštěvu obchodu se spodním prádlem. Po krátkém výletu do slepčiny v podobě podprsenky bez výztuže, jsem zakoupila ty samé krajkové prsa jako obvykle, a požádala slečnu, aby mi k nim donesla i takovou ty vás-tá- kalhotky...

Asi jsem to Vášta Á• nežekla dost dřízná, a asi jsem měla Á•et rovnou TY NEJVÁŠTA Á• bavlněná bombarážky, co tady máte. Takže na Á•estí pokus se slečna zjevila s těmi správnými. Nesla je pártyes celou obchod navlečená na rukou, aby ještě vás-c zdříznila, jak strájná jsou obrovské a se zvednutou obořou se ptala:

„Jako FAKT tyhle?“

„Jo, tyhle. Jsou nejlepší.“

Ale já nemám vaří - velikost. TOHLE tady nikdo nekupuje, zařila mě ta kozaťá měra poněkudovat. „Ne.“

Já je kupuju a nehodlám s těm pártem stat. Tak mi dvoje objednejte.“

Tak jo, teda ne, Á•ekla, ale nedalo já - to, naklonila se ke mně a tiše povídala:

A hejte, chlapák se to lába - ?“ Taky jsem se k ná naklonila a ještě tajemná jíž - m třínenem jsem pravila: „Jo tak to nemám tužená - a objednejte mi teda rádáji rovnou Á•tvery.“

NoÄ•nÄ-k
neohroÅ¾enÃ© Å¾eny